

[Krag.]

hed, som udvises, og som staar i en saa skærende Modsætning til de offentlige Kassers Indhold, ikke indfundet sig.

Nu siger den højtærede Minister, at jeg har sammenblandet Reglerne for Arbejdsløshedskassemedlemmer og for saadanne, som ikke før 1. Oktober var Medlem af disse Kasser. Jeg har, hvis dette er sket, i hvert Fald ikke gjort det med Villie, kan jeg forsikre den højtærede Minister; hvad angaar Cirkulæret af 3. December 1931, er det ganske umuligt at se, om det angaar den ene Kategori af arbejdsløse eller den anden. Men jeg har meget vel forstaaet, hvad Talen er om, og jeg har heller ikke i mine Udtalelser i Gaar paa nogen Maade sammenblandet noget.

Jeg har henpeget paa Bestemmelserne i Cirkulæret af 31. Oktober, som findes paa Side 2, og Cirkulæret af 3. December 1931, vistnok paa Side 4, og jeg maa tillade mig at citere for den højtærede Minister. Side 4 siger den højtærede Minister udtrykkelig, at der efter Loven ingen Hjemmel er til at udelukke en arbejdsløs fra Hjælpen som Følge af Arbejdsindtægt, som han har haft forud for Arbejdsløshedsperioden, og den Indtægt kan heller ikke medføre en Nedsættelse af den Hjælp, den arbejdsløse har Krav paa efter Loven.

Det er altsaa arbejdsløse, som er Medlemmer af en anerkendt Arbejdsløshedskasse, det er altsaa dem, siger den højtærede Minister, som Cirkulæret af 3. December angaar; men i Cirkulæret af 3. December siges det jo udtrykkeligt Side 2, at Hensigten kun har været at yde Nødhjælp til dem, der paa Grund af Arbejdsløshed som Følge af de herskende Forhold indenfor Erhvervslivet staar uden Midler til at klare sig i Arbejdsløshedsperioden. Der siges altsaa udtrykkelig, at hvis de har Midler til at klare sig i Arbejdsløshedsperioden gennem Hustruens eller en hjemmeværende Søns Indkomster, som stilles til Familiens Disposition, skal de ikke have nogen Adgang til denne Hjælp. Og det siges til sidst: for saa vidt Undersøgelsen giver til Resultat, at den paagældende paa den Tid, han søger Krisehjælp, er saaledes økonomisk stillet, at han, selv om han har mistet et Arbejde, dog paa anden Vis, selv eller ved en Ægtefælles Bistand, ved Frigørelse af en Kapital eller lignende, indtil videre har det fornødne til Livets Ophold, kan han ikke anses for ubemidlet, og han vil derfor i saa Fald ikke kunne kræve Hjælp efter Loven.

Nu beder jeg den højtærede Minister blot som Eksempel paa Inkonsekvensen i

disse Cirkulærer sammenligne dette med den citerede Udtalelse i Cirkulæret af 31. Oktober 1931 nederst Side 4, saa vil den højtærede Minister have et Eksempel blandt mange paa, hvilken Uforsigtighed og Mangdel paa Indsigt i disse Forhold der lyser ud af de Cirkulærer, jeg her har omtalt.

Den højtærede Minister talte om, at der ikke var nogen Inkonsekvens i dette, at man, hvor Talen er om Jordbrugeres Adgang til at faa Hjælp i Henhold til 19. Oktober-Loven, havde fastsat en Indkomstgrænse paa 1500 Kr. Jeg gjorde opmærksom paa, at her har den højtærede Minister aftrykt i sit Cirkulære nogle gamle Regler, som i sin Tid fastsattes som Vilkaar for smaa Jordbrugeres Adgang til at blive Medlemmer af Arbejdsløshedskasser. Men den højtærede Minister burde ikke her kritikløst have trykt op, thi det maa den højtærede Minister dog kunne forstaa, at naar man aabner Sluserne gennem Loven af 19. Oktober 1931, forklaret ved Cirkulæret af 31. Oktober samme Aar, aabner dem paa vid Gab, ja, ligefrem fastslaar, at Hensyn til Indkomst overhovedet ikke maa tages, at det ikke betyder noget for Størelsen af den Understøttelse, som skal tildeles den vedkommende, saa maatte der for de Landbrugere, som Talen er her om, ske en Ændring i den gamle Bestemmelse, som den højtærede Minister jo paa ingen Maade behøvede at føle sig bundet ved.

Den højtærede Minister indlod sig ikke paa nogen videre Forklaring med Hensyn til min Kritik af Bestemmelserne i Cirkulæret af 28. November om Følgerne af Arbejdsvægring, idet den højtærede Minister mente, at denne Kritik i Forvejen var imødegaaet af det ærede Medlem Hr. Rager. Naar den højtærede Minister føler sig tilfreds med det ærede Medlem Hr. Ragers Forsvar for den højtærede Ministers Stilling til Spørgsmaalet om Arbejdsvægring og de Konsekvenser, som en saadan maatte faa, saa kan jeg jo ikke indvende noget derimod, det kan jeg ikke. Jeg kan godt forstaa, at den højtærede Minister gør det, for jeg fastholder, at det er ikke forsvarligt, det, den højtærede Minister her gør.

Den højtærede Minister har i sit Cirkulære af 31. Oktober ved Opremsningen af Betingelserne for at opnaa Understøttelse udtrykkelig citeret § 17 i Arbejdsløshedsloven, hvor det siges, at Arbejdsvægring, naar Lønnen er den paa Egnen gængse, medfører Tab af Retten til Understøttelse. Saa kan den højtærede Minister ikke fastsætte Bestemmelser, som han gør det i Cirkulæret af 28. November, hvorved han tilsidesætter